

Na kole z Tábora do Písku – přehled dosažené úrovně kompetence žáků a závěrečné hodnocení

Hodnocení učitelem – sloupce 2 až 5 tabulky

- Učitel udělí žákovi po 1 bodu za každou ze 4 výše uvedených částí plánu řešení (viz pracovní list 1) – 0 až 4 body.
- Učitel udělí žákovi po 1 bodu za každou ze 4 výše uvedených částí řešení (viz pracovní list 2) – 0 až 4 body.
- Učitel udělí žákovi po 1 bodu za každou ze 4 náležitostí správného závěru (viz pracovní list 2) – 0 až 4 body.

Učitel by měl být dostatečně didakticky citlivý, aby rozpoznal, které části jsou žákem uvedeny, ačkoliv jsou např. nestandardně formulovány, nejsou formulovány zvláště apod.

Například:

- *dát dohromady přestávky* → můžeme považovat za správnou variantu: *sečíst dobu trvání přestávek*
- *z obrázku 1 a 2 zjistit, jak daleko to je* → můžeme považovat za správnou variantu: *z informací na obrázku 1 a 2 vyčíst délku trasy*
- *Když pojedou podle obrázku 1, dojedou v 16:16, když podle obrázku 2, tak v 15:31. Dřív vlakem jet nemůžou. Liší se to o 45 minut.* → Můžeme považovat za správnou variantu: *Pokud kluci zvolí variantu 1, měli by naplánovat odjezd z Písku v 16:16 (nebo později), pokud zvolí variantu 2, tak mohou odjet v 15:31. Časy se liší o 45 minut (varianta 2 je kratší).*

Je zřejmé, že variant, jak mohou žáci vyjádřit svými vlastními slovy správnou myšlenku, je mnoho, tj. do určité míry záleží na citlivosti učitele (v případě IT verze příp. softwaru), jak odpovědi žáků vyhodnotí.

Počet pomoci – sloupec 6

Učitel přenesse do tabulky údaj ze *záznamového archu učitele pro sledování pomoci žákům* (uvede počet číslovkou).

Sebehodnocení – sloupec 7

Učitel přenesse do tabulky údaj z pracovního listu 3.

Napíše příslušnou číselnou hodnotu podle následující stupnice:

velmi špatně – 1; spíše špatně – 2; spíše dobře – 3; velmi dobře – 4.

	Hodnocení učitelem				Počet pomoci	Sebehodnocení
	úroveň 1 0 až 1 b.	úroveň 2 2 b.	úroveň 3 3 b.	úroveň 4 4 b.		
Plánování řešení problému						
Řešení problému						
Formulování závěru						

Učitel svoje hodnocení (úroveň každého žáka – jednak pro plánování řešení, jednak pro řešení a dále pro formulování závěru) interpretuje v kontextu počtu pomoci, které žákovi na jeho vyžádání poskytl. Je žádoucí, aby počet pomoci žákovi s každou další obdobnou hodnoticí aktivitou klesal.

Dále učitel zváží žákovo sebehodnocení. Pokud se např. žákovo (Ž) sebehodnocení systematicky liší o 2 až 3 stupně od hodnocení učitelem (U), svědčí zřejmě o žákovo nerealistickém vnímání svých dovedností (přeceňování – např. Ž: 4, U: 2 nebo podceňování – např. Ž: 1, U: 3).

Učitel se žáky může dále diskutovat odpovědi na otázku položenou navíc (viz Alternativy KKP ve výuce): *Čím se vzájemně liší obě dvě varianty cesty a co by měli kluci vzít v úvahu při plánování cesty?*

Řešení:

vhodností pro horské/silniční kolo; délkou trasy; časem potřebným k ujetí trasy; výškovým profilem – „kopcovitostí“

Pokud vznikne ještě několik hodnoticích aktivit s touto strukturou zaměřených na kompetenci k řešení problémů, bude autory těchto hodnoticích aktivit formulováno, jak propojit hodnocení učitelem (počty bodů), počet pomoci a sebehodnocení žáka. Pokud žák vypracuje např. 3 až 5 stejně zaměřených hodnoticích aktivit, má smysl sledovat tendence, nemá smysl řešit např. pouze jeden incidentální případ nesouladu v hodnocení učitelem a žákem apod.